

**ВИРОК
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

м. Луцьк

30 квітня 2024 року

Луцький міськрайонний суд Волинської області в колегіальному складі суді:

під головуванням судді-

Сівчука А.Є.

суддів -

Марчука А.В. та Камінської К.О.

за участю секретаря -

Артисюк Д.В.

прокурора -

Семенюка А.Я.

захисника -

Стасюка О.В.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в м. Луцьку, в порядку спеціального судового провадження, в режимі відеоконференцзв'язку із свідком Бурнадзе М.Е. (EasyCon), кримінальне провадження № 22022030000000166 від 17.11.2022 року про обвинувачення **Романюк Наталії Сергіївни**, 01.06.1984 року народження, уродженки м. Волноваха Донецької області, громадянки України, зареєстрованої та проживаючої м. Волноваха, вул. Менделєєва, 23/35 Донецької області, -

- за ст.111 ч.2 КК України, -

ВСТАНОВИВ:

Романюк Н.С., обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.2 ст. 111 КК України, а саме у державній зраді, тобто діянні умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, наданні представникам іноземної держави допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинених в умовах воєнного стану.

Так, Статтями 1 та 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій від 18.10.1907, яка вступила в дію 26.01.1910 та 07.03.1955 визнана СРСР, правонаступником якого є російська федерація (надалі - рф), передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього та недвозначного попередження у формі або мотивованого оголошення війни, або ультиматуму з умовним оголошенням війни. Про існування стану війни має бути без зволікання оповіщено нейтральним державам, і він матиме для них дійсну силу лише після отримання оповіщення.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 (далі - Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено

Луцький міськрайонний суд
Волинської області

Сівчук

*321*36624719*1*1*

незалежність України та створення самостійної української держави - України. Згідно з указаним документом, територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1991 російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10.02.1995, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та російська федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

Відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та російська федерація уклали 31.05.1997 Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР та Федеральним Законом російської федерації від 02.03.1999 № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2 - 3 зазначеного Договору, російська федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 (ратифікований російською федерацією 22.04.2004), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1 - 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132 - 134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Незважаючи на вищевикладене, 21.02.2022 російською федерацією визнано так звані «донецьку народну республіку» та «луганську народну республіку» незалежними державами.

«президент» російської федерації, реалізуючи злочинний план, направив 22.02.2022 до ради федерації звернення про використання збройних сил російської федерації (надалі - зс рф) за межами рф, яке було задоволено.

Надалі «президент» російської федерації оголосив 24.02.2022 про рішення розпочати так звану військову операцію в Україні.

Після цього збройними силами російської федерації, які діяли за наказом керівництва рф і зс рф, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військовим штабам і складам Збройних сил України, а також підрозділами збройних сил та інших військових формувань рф 24.02.2022 здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна через державний кордон України, який проходить територіями Автономної республіки Крим, Донецької, Луганської, Харківської, Херсонської, Миколаївської, Сумської, Чернігівської та інших областей, і здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, окупували частину вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час і призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

Відповідно до Концепції (основ державної політики) національної безпеки України національна (у тому числі державна) безпека України передбачає відсутність загрози у сферах: політичній, економічній, соціальній, воєнній, екологічній, науково-технологічній, інформаційній, і полягає зокрема: у безпеці конституційного ладу і державного суверенітету України, невтручанні у внутрішні справи України з боку інших держав, відсутності сепаратистських тенденцій в окремих регіонах та у певних політичних сил в Україні, непорушення принципу розподілу влади, злагодженості механізмів забезпечення законності і правопорядку (в політичній сфері); у відсутності проблем ресурсної, фінансової та технологічної залежності національної економіки від інших країн, невідпливі за межі України інтелектуальних, матеріальних і фінансових ресурсів (в економічній); у відсутності посягань на державний суверенітет України та її територіальну цілісність (у воєнній); у відсутності науково-технологічного відставання від розвинутих країн (у науково-технологічній); у невитоці інформації, яка становить державну та іншу передбачену законом таємницю, а також конфіденційної інформації, що є власністю держави (в інформаційній сфері).

Державна безпека - це відсутність загрози, стан захищеності життєво-важливих інтересів держави від внутрішніх і зовнішніх загроз в усіх вказаних вище сферах життєдіяльності держави.

Суверенітет держави означає верховенство державної влади, її самостійність усередині країни та незалежність у міжнародних відносинах, яка може бути обмежена лише необхідністю виконувати договори і зобов'язання в галузі міжнародних відносин.

Територіальна цілісність держави передбачає, що всі складові території держави (адміністративно-територіальні одиниці) перебувають в нерозривному взаємозв'язку, характеризуються єдністю і не мають власного суверенітету.

Територіальна недоторканність - це захищеність території країни в існуючих кордонах від будь-яких посягань, що можуть стосуватися незаконної зміни території України, визначеної рішеннями Верховної Ради України і міжнародними договорами України.

Обороздатність означає підготовленість держави до захисту від зовнішньої збройної агресії або збройного конфлікту. Складовими такої підготовленості є сукупність економічного, політичного, соціального, наукового, морально-психологічного і суто військового потенціалів. Стан обороноздатності України відображають її мобілізаційні можливості, кількість і якість Збройних Сил, їх здатність швидко переходити на військовий стан, організовано вступати у воєнні дії та успішно виконувати завдання по обороні від агресії.

Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 введено в Україні воєнний стан строком на 30 діб, що в подальшому був продовжений та який діє на даний час.

Відповідно до ч. 2 ст. 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» Кабінет Міністрів України, інші органи державної влади, військове командування, військові адміністрації, Верховна рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

Встановлено, що станом на 24.02.2022 Романюк Наталія Сергіївна постійно проживала на території Волноваської територіальної громади Донецької області та обіймала посаду головного спеціаліста з питань управління комунальною власністю організаційного відділу виконавчого апарату Волноваської районної ради, тобто була посадовою особою місцевого самоврядування.

Відповідно до ст. 2 Закону України «Про місцеве самоврядування» місцеве самоврядування в Україні - це гарантоване державою право та реальна здатність громади - жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища, міста - самостійно або під відповідальність органів та посадових осіб місцевого самоврядування вирішувати питання місцевого самоврядування вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України. Місцеве самоврядування здійснюється територіальними громадами сіл, селищ, міст як безпосередньо, так і через сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи, а також через районні та обласні ради, які представляють спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ, міст.

Відповідно до ст. 11 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» виконавчими органами сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх створення) рад є їх виконавчі комітети, відділи, управління та інші створювані радами виконавчі органи.

Згідно з ст. 2 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» посадовою особою місцевого самоврядування є особа, яка працює в органах місцевого самоврядування, має відповідні посадові повноваження щодо здійснення організаційно-розпорядчих та консультативно-дорадчих функцій і отримує заробітну плату за рахунок місцевого бюджету.

Відповідно до ст.8 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» основними обов'язками посадових осіб місцевого самоврядування є: додержання Конституції і законів України, інших нормативно-правових актів, актів органів місцевого самоврядування; забезпечення відповідно до їх повноважень ефективної діяльності органів місцевого самоврядування; додержання прав та свобод людини і громадянина; збереження державної таємниці, інформації про громадян, що стала їм відома у зв'язку з виконанням службових обов'язків, а також іншої інформації, яка згідно із законом не підлягає розголошенню; постійне вдосконалення організації своєї роботи, підвищення професійної кваліфікації; сумлінне ставлення до виконання службових обов'язків, ініціативність і

творчість у роботі; шанобливе ставлення до громадян та їх звернень до органів місцевого самоврядування, турбота про високий рівень культури, спілкування і поведінки, авторитет органів та посадових осіб місцевого самоврядування; недопущення дій чи бездіяльності, які можуть зашкодити інтересам місцевого самоврядування та держави.

Статтею 11 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» передбачено, що громадяни України, які вперше приймаються на службу в органи місцевого самоврядування, у день прийняття відповідного рішення складають Присягу посадових осіб місцевого самоврядування. Особа, яка відмовилася від складення Присяги, вважається такою, що не вступила на посаду, а рішення про її призначення, обрання чи затвердження вважається таким, що втратило юридичну силу.

Незважаючи на скріплені присягою зобов'язання по додержанню Конституції та законів України, попереднє використання Романюк Н.С. свого статусу посадової особи органу місцевого самоврядування та відповідно отримання нею благ (заробітної плати, пільг), які забезпечували достатній життєвий рівень, остання, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, з мотивів непогодження з політикою представників української державної влади, підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у т.ч. щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів російської федерації, які передбачають перебування України у сфері її впливу, будучи обізнаною про факт ведення вказаною державою агресивної війни проти України та проведення у зв'язку з цим з боку рф підіривної діяльності проти України, з метою завдання шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, а також діючи з корисливою метою щодо отримання стабільних оплат за виконання роботи в інтересах окупаційної влади, встановленої російською федерацією за місцем її проживання, вчинила особливо тяжкий злочин проти основ національної безпеки - державну зраду.

Зокрема, з 11.03.2022 по даний час Волноваська міська територіальна громада, та ряд інших селищних, міських і сільських територіальних громад Волноваського району Донецької області перебувають під окупацією збройних сил російської федерації, що зафіксовано відповідним Переліком затвердженим Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 25.04.2022 № 75.

Під час указаної окупації, представники органів місцевого самоврядування та органів державної влади на місцях були примусово та незаконно відсторонені від виконання покладених на них обов'язків.

Відповідно до ст.9 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», державні органи та органи місцевого самоврядування, утворені відповідно до Конституції та законів України, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території діють лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом.

Всупереч указаним правовим нормам, починаючи з 11.03.2022, тобто після повної окупації міста Волноваха Донецької області військовослужбовцями збройних сил російської федерації, головний спеціаліст з питань управління комунальною власністю організаційного відділу виконавчого апарату Волноваської районної ради Романюк Н.С., діючи умисно на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності України, достовірно усвідомлюючи, що військовослужбовці зс рф шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній Республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській та інших областях та здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові

Луцький міськрайонний суд
Волинської області

Сівчук *321*36624719*1*1*

частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське та оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, з метою окупації України, маючи проросійську позицію, з власної ініціативи, вчинила в умовах воєнного стану перехід на бік ворога в період збройного конфлікту і надала представникам окупаційних військ зс рф та їх представникам допомогу в проведенні підривної діяльності проти України.

Зокрема, на виконання свого злочинного умислу, спрямованого на перехід на бік ворога, з метою завдання шкоди обороноздатності та державній безпеці України, будучи громадянкою України, з власної ініціативи, зраджуючи Присязі посадової особи місцевого самоврядування, Романюк Н.С., з 24.02.2022 та не пізніше 15.08.2022, перебуваючи на окупованій території Волноваського району Донецької області, більш точний час та місце досудовим розслідуванням не встановлені, перейшла на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, що виразилось у добровільному поступленні на службу до незаконного органу влади окупаційної адміністрації держави-агресора - «адміністрації Волноваського району донецької народної республіки», на так звану посаду «начальника відділу агропромислового комплексу, торгівлі, побутового обслуговування та захисту прав споживачів управління економіки і торгівлі адміністрації Волноваського району донецької народної республіки».

Крім того, на виконання свого злочинного умислу, спрямованого на надання допомоги окупаційним військам зс рф та її представникам на території Волноваського району Донецької області допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, з метою завдання шкоди обороноздатності та державній безпеці України, просуваючи ідеї проросійської спрямованості, з метою дискредитації дій української влади, а також для подальшого встановлення у Волноваському районі окупаційної влади, штучного створення у його мешканців хибних уявлень про благі наміри окупаційних військ та незворотного і стабільного існування на теренах Донецької області влади рф та ідей «російського світу», Романюк Н.С. з 24.02.2022 та не пізніше 12.06.2022, перебуваючи на окупованій території Волноваського району Донецької області, більш точний час та місце досудовим розслідуванням не встановлено, взяла участь у агітаційному заході - святкуванні «дня росії».

Так, Романюк Н.С., спільно з іншими невстановленими громадянами у цивільному одязі та військових одностроях, окремі з яких тримали при собі та мали на одязі зображення державного прапора та державного герба рф, а також стилізованого знаку «Z», в урочистій обстановці, вишикувавшись у імпровізовану шеренгу з рівнянням на прапор російської федерації та «прапор донецької народної республіки», прослуховували аудіофонограму «гімну донецької народної республіки», тим самим, використовуючи своє попереднє становище представника органу владних повноважень Волноваського району та відповідно підтримуючи в такий спосіб факт окупації, як безповоротне встановлення окупаційної влади, створювала у місцевого мирного населення хибне уявлення легітимності такої псевдо влади.

Вона ж, вступивши у злочинну змову з представниками держави-агресора, її збройних формувань та окупаційної адміністрації держави агресора щодо співпраці до невизнання поширення державного суверенітету України на тимчасово окуповані території Донецької області та встановлення окупаційних органів влади на цій території, поширення окупаційною владою інформаційної діяльності з цього приводу, добровільно обіймаючи адміністративну посаду «начальника відділу агропромислового комплексу, торгівлі, побутового обслуговування та захисту прав споживачів Управління економіки і торгівлі» в незаконно створеному псевдо органі - «адміністрації Волноваського району донецької народної республіки», та надалі заручившись підтримкою інших членів окупаційних органів рф, з метою утвердження окупаційної влади та створення у мешканців Волноваського району хибного уявлення про начебто належне функціонування незаконної «адміністрації Волноваського району донецької народної республіки» під впорядкуванням російської федерації, взяла участь в удаваному контрольно-ревізійному заході - «рейді» щодо суб'єктів торговельної діяльності міста Волноваха.

Зокрема, Романюк Н.С. з 24.02.2022 та не пізніше 15.08.2022, перебуваючи на окупованій території Волноваського району Донецької області, більш точний час та місце досудовим розслідуванням не встановлено, разом із іншими невстановленими громадянами - членами незаконних органів влади рф створених на окупованій території Донецької області, діючи нібито від імені легітимних органів влади держави-окупанта, що реалізують регуляторну політику в сфері роздрібної торгівлі, відвідувала суб'єктів підприємницької діяльності, нібито реалізуючи так звану перевірку останніх на предмет наявності в асортименті соціально значущих продуктів та їх вартості.

Обвинувачена Романюк Н.С., будучи обізнаною, що стосовно неї розпочато кримінальне провадження, винесено повідомлення про підозру, у судові засідання не з'явилася. На судові повістки (оголошення), надані до газети «Урядовий кур'єр» не прибула, без поважної причини, з метою ухилення від кримінальної відповідальності.

Враховуючи неявку обвинуваченої у судові засідання, ухвалою колегії суддів Луцького міськрайонного суду Волинської області від 07.02.2024 клопотання прокурора про здійснення спеціального судового провадження було задоволено та кримінальне провадження за обвинуваченням Романюк Н.С. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, призначено до судового розгляду в порядку спеціального судового провадження, у тому ж складі суду, у відкритому судовому засіданні.

Дане кримінальне провадження здійснювалось за участю захисника – адвоката Стасюка О.В., який був забезпечений державою з Регіонального центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги.

Аналіз наявних в матеріалах справи численних документів на підтвердження завчасних належних викликів Романюк Н.С. до слідчого (прокурора), направлених їй повідомлень з приводу її прав та обов'язків, оголошеної підозри, висунутого обвинувачення та руху спеціального судового провадження свідчить про те, що вона мала підстави усвідомлювати, що проти неї розпочато кримінальне провадження, вона отримала чи мала би отримати оголошену підозру, відповідні виклики та пред'явлене обвинувачення, мала можливість бути обізнаною із усіма своїми правами, в тому числі, на захист та доступ до правосуддя. Відтак, держава Україна під контролем сторони захисту та суду використала всі можливості для того, щоб обвинувачена мала право під час судового провадження як мінімум на такі гарантії: а) бути терміново і докладно повідомленим мовою, яку вона розуміє, про характер і підставу обвинувачення; б) мати достатній час і можливості для підготовки свого захисту, обрати самостійно захисника; в) бути судженою в її присутності і захищати себе особисто або за посередництвом обраного нею захисника, бути повідомленою про це право і мати призначеного їй захисника безоплатно. Така ситуація узгоджується із взятими на себе зобов'язаннями, яких повинна дотримуватися держава Україна з тим, щоб забезпечити реальне використання права, яке гарантується статтею 6 Європейської Конвенції з прав людини та ст. 14 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права. Натомість, Романюк Н.С. скористалася своїми правами на власний розсуд за відсутності будь-яких перешкод для їх реалізації на території України та з боку останньої.

Вказані висновки ґрунтуються і на правовій позиції Європейського суду з прав людини (справа «Колоцца проти Італії» від 12 лютого 1985 року, «Шомоді проти Італії» від 18 травня 2004 року), за якою суд при розгляді справи в порядку спеціального судового провадження зобов'язаний обґрунтувати чи були здійснені всі можливі, передбачені законом заходи, щодо дотримання прав обвинуваченого на захист та доступ до правосуддя.

Суд вважає, що наявні у справі документи свідчать про відмову Романюк Н.С., яка повинна знати про розпочате кримінальне провадження, від здійснення свого права предстати перед українським судом за діяння, вчинені на території суверенної України, юрисдикцію якої над собою не визнає, та захищати себе безпосередньо в такому суді, а так само свідчать про її наміри ухилитися від зустрічі з правосуддям держави Україна. Ухилення обвинуваченої від правосуддя, суд оцінює як реалізацію останньою її невід'ємного права на

свободу від самозвинувачення чи самовикриття (п/п. «г» п. 3 ст. 14 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права, ст. 63 Конституції України), як одну з ключових гарантій презумпції невинуватості.

Зважаючи на специфіку спеціального судового провадження, суд, зберігаючи неупередженість та безсторонність, вважає, що дане кримінальне провадження за відсутності обвинуваченого (in absentia) відповідає загальним засадам кримінального провадження, з урахуванням особливостей, встановлених законом. Стороною обвинувачення та судом використані всі передбачені законом можливості для дотримання прав обвинуваченої, зокрема, право на захист, на доступ до правосуддя, таємницю спілкування, невтручання у приватне життя.

Захисник обвинуваченої у судовому засіданні зазначив, що не мав можливості зв'язатися з обвинуваченою і з'ясувати у неї правову позицію щодо пред'явленого обвинувачення. Водночас, захисник належним чином приймав участь у реалізації права на захист обвинуваченої Романюк Н.С. під час судового розгляду та висловив свою позицію з приводу недоведеності вини останньої у даному кримінальному провадженні та просив виправдати його підзахисну.

Колегія суддів дійшла до переконання, що вина обвинуваченої Романюк Н.С. у вчиненні інкримінованого їй кримінального правопорушення повністю доведена та підтверджується зібраними в справі доказами, а саме:

- показаннями даними в судовому засіданні свідком Бурнадзе М.Е., який показав, що у 2020 році перебував на посаді начальника організаційного відділу Волноваської районної ради, а Романюк Н.С. прийшла на роботу та повідомила, що має намір вийти з декретної відпустки, де й познайомився з Романюк Н.С.. Остання в той час займала посаду головного спеціаліста організаційного відділу Волноваської районної ради. Свідок на усне повідомлення Романюк Н.С. повідомив останній, щоб вона писала відповідну письмову заяву на Голову ради. Після початку повномасштабного збройного вторгнення РФ на територію України він виїхав з окупованої території, тобто м. Волноваха Донецької області на підконтрольну територію України. Крім того, свідок додав, що до моменту окупації Волноваського району постійно там проживав та в судовому засіданні підтвердив про те, що як місцевому мешканцю та працівнику органу місцевого самоврядування йому відома особа обвинуваченої Романюк Н.С., яка як йому відомо обіймає владну посаду в окупаційній адміністрації, про що бачив особисто публікації на телеграм-каналі «Фейсбук» та інших електронних виданнях окупаційної влади. На даних публікаціях Романюк Н.С. інспектувала як державний службовець районної ради, ходила з прапорами російської федерації на збори та мітинги, тобто підтримувала окупаційну владу. Крім того, свідок додав, що в даний час вона продовжує працювати у Волноваській районній раді в окупаційній владі. У вищезазначених публікаціях йшлося про те, що Романюк Н.С. обіймає посаду начальника відділу агропромислового комплексу торгівлі, точної назви посади в даний час не пам'ятає. Романюк Н.С. в публікаціях інспектувала та перевіряла агропромислові комплекси, магазини та інші об'єкти господарювання. Також, свідок додав чи під примусом Романюк Н.С. працює в окупаційній адміністрації йому не відомо, однак звертає увагу, що Бурнадзе М.Е. підтримує зі знайомими зв'язки, які в даний час перебувають на окупованій території, де зазначають, що начальники відділів Волноваської районної ради співпрацюють з окупаційною владою на добровільній основі і ніхто нікого не примушує це робити, тому свідок вважає, що жодного примусу на співпрацю з окупаційною владою немає. Також, свідок зазначив, що місцеві мешканці з якими він підтримує зв'язок – підтверджують, що Романюк Н.С. займала вищевказану посаду в окупаційній владі на окупованій території орієнтовно у 2023 році, однак в даний час йому не відомо чи Романюк Н.С. станом на сьогодні займає зазначену посаду. Крім того, свідок

- зазначив, що Романюк Н.С. була заміжньою та мала дитину;
- **протоколом огляду від 18.08.2022**, складеного начальником 2 відділення слідчого відділу УСБУ у Волинській області Мудриком Віктором за наслідками проведеного огляду публікації, розміщеної 15.08.2022 на каналі багатоплатформового месенджера Телеграм «Волноваха ДНР Администрация Волноваского района Официальный канал», в ході якого зафіксовані відомості щодо проведення представниками окупаційної адміністрації держави-агресора у Волноваському районі, і зокрема псевдо керівником «управління економіки та торгівлі адміністрації Волноваського району» та обвинуваченою Романюк Наталією - так званим «начальником відділу агропромислового комплексу, торгівлі, побутового обслуговування та захисту прав споживачів» в складі згаданого вище «управління» рейду по ринку та магазинах міста Волноваха та інших населених пунктів, з метою вивчення асортименту товарів та моніторингу цін на товари, в якій вміщено фото зображення та текстовий запис. На одному з фотозображень присутня обвинувачена Романюк Наталія, яка особисто перебувала на вказаному заході з іншими представниками окупаційної адміністрації. Протоколом зафіксовано відомості про те, що з початком військового вторгнення та окупації територіальних громад Волноваського району Донецької області, окупаційною владою держави-агресора незаконно створені відповідні псевдо-органи окупаційної адміністрації Волноваського району, один з яких очолила обвинувачена, тим самим перейшовши в період збройного конфлікту на бік ворога - держави-агресора. Тим самим представники окупаційної влади, в тому числі і обвинувачена Романюк, поширюючи такий контент у відкритому телеграм-каналі псевдо-органу влади, хочуть викликати у місцевого населення вірування в те, що окупаційна російська влада тут утвердилася назавжди, припинити будь-який спротив цьому. До вказаного протоколу огляду наявний додаток - диск DVD-R на який записано системну папку із вмістом посилання із збереженою публікацією;
 - **протоколом огляду від 18.08.2022**, складеного начальником 2 відділення слідчого відділу УСБУ у Волинській області Мудриком Віктором за наслідками проведеного огляду публікації, розміщеної на веб - ресурсі мережі Інтернет під назвою «ZOV ДНР» (мовою оригіналу), в ході якого зафіксовані відомості щодо проведення представниками окупаційної адміністрації держави-агресора у Волноваському районі рейду по ринку та магазинах міста Волноваха та інших населених пунктів, з метою вивчення асортименту товарів та моніторингу цін на товари. Як слідує з публікації до участі в так званому «рейді» залучені псевдо керівник «управління економіки та торгівлі адміністрації Волноваського району», обвинувачена Романюк Наталія - в якості так званого «начальника відділу агропромислового комплексу, торгівлі, побутового обслуговування та захисту прав споживачів», представників псевдо «міністраства промисловості і торгівлі днр». В публікації вміщені текстовий запис та фото зображення, на одному з яких присутня обвинувачена Романюк Наталія, яка особисто перебувала на вказаному заході з іншими представниками окупаційної адміністрації. Протоколом зафіксовано відомості про те, що обвинувачена, перейшовши в період збройного конфлікту на бік ворога - держави-агресора приймала участь у заходах, що проводяться окупаційною адміністрацією, відтак поширюючи такий контент у мережі Інтернет, хочуть викликати у місцевого населення вірування в те, що окупаційна російська влада тут утвердилася назавжди, створити видимість роботи псевдо органів, підірвати довіру до законної української влади. До вказаного протоколу огляду наявний додаток - диск DVD-R на який записано системну папку із вмістом посилання із збереженою публікацією;
 - **протоколом огляду від 07.10.2022**, складеного старшим слідчим в ОВС слідчого відділу УСБУ у Волинській області Максимчуком Тарасом за наслідками проведеного огляду публікації, розміщеної 12.06.2022 в аккаунті «Яна Чепикова» у соціальній

мережі «Facebook» під назвою «Волноваха в День Росии 12 июня 2022 г» (мовою оригіналу), в ході якого зафіксовані відомості щодо організації та проведення представниками окупаційної адміністрації держави-агресора у Волноваському районі пропагандистського святкування в окупованому українському місті Волноваха «дня росії». Публікація складається з фото,-відео зображень, на яких серед інших осіб присутня обвинувачена Романюк Наталія, яка особисто перебувала на вказаному політичному і пропагандистському заході, спільно з іншими представниками окупаційної адміністрації та воєнізованих формувань так званої днр. Протоколом зафіксовано відомості про те, що на місці проведення так званого святкування присутні державні символи держави-агресора, на одязі присутніх, в тому числі обвинуваченої, присутні пропагандистські емблеми, що символізують і героїзують російське вторгнення до України у формі літери «Z». Тобто, обвинувачена Романюк, використовуючи власну особу як представника органу владних повноважень Волноваської районної ради, а надалі незаконно обійнявши адміністративну посаду так званого «начальника відділу агропромислового комплексу, торгівлі, побутового обслуговування та захисту прав споживачів» окупаційної адміністрації у Волноваському районі та приймаючи участь спільно з представниками держави-агресора, та її окупаційної адміністрації в пропагандистських і політичних заходах, що відбувалися на фоні державних символів рф, символіки агресії росії щодо України, з подальшим поширенням окупаційною владою відомостей про такі заходи в інформаційному просторі на окупованих територіях та території російської федерації, вчиняла умисні дії на користь і на боці ворога, з метою утвердження окупаційної влади, переконання мешканців Волноваського району у втраті законною українською владою будь якого контролю над цими територіями та створення в них хибного уявлення незворотного і стабільного існування на теренах Донецької області влади рф, а також належного функціонування незаконної «адміністрації Волноваського району донецької народної республіки», та відповідно підтверджуючи легітимність такої псевдо влади. До вказаного протоколу огляду наявний додаток - диск DVD-R на який записано системну папку із вмістом посилання із збереженою публікацією;

- протоколом огляду від 07.10.2022, складеного старшим слідчим в ОВС слідчого відділу УСБУ у Волинській області Максимчуком Тарасом за наслідками проведеного огляду Інтернет - ресурсу «донецкая народная республика» (мовою оригіналу), яким встановлено, що в розділі де вміщені нормативні акти вказаного квазі-утворення, наявний указ самопроголошеного «голови республіки» № 277 від 09.06.2022 за яким створено так звану «місцеву адміністрацію донецької народної республіки - адміністрацію Волноваського району», керівником якої призначено Зінченка Костянтина. Протоколом зафіксовано відомості про те, що з початком військового вторгнення та окупації територіальних громад Волноваського району Донецької області, окупаційною владою держави-агресора незаконно створені відповідні псевдо-органи окупаційної адміністрації Волноваського району, до якого на одну з керівних посад у подальшому добровільно вступила обвинувачена, тим самим перейшовши в період збройного конфлікту на бік ворога - держави-агресора. До вказаного протоколу огляду наявний додаток - диск DVD-R на який записано системну папку із вмістом посилання із збереженою публікацією;
- протоколом огляду від 07.10.2022, складеного старшим слідчим в ОВС слідчого відділу УСБУ у Волинській області Максимчуком Тарасом за наслідками проведеного огляду веб-ресурсу Інтернет мережі «Донецк афіша.RU» (мовою оригіналу), і зокрема публікації від 09.06.2022 під назвою «глава днр учредил администрацию Волноваського района и назначил ее руководителя» (мовою оригіналу), з якої вбачається, що указом самопроголошеного «голови республіки» № 277 від 09.06.2022 створено так звану місцеву адміністрацію донецької народної республіки -

- адміністрацію Волноваського району, керівником якої призначено Зінченка Костянтина, якого зобов'язано забезпечити розроблення положення про адміністрацію, її структури та штатний розпис. До вказаного протоколу огляду наявний додаток - диск DVD-R на який записано системну папку із вмістом посилання із збереженою публікацією;
- протоколом огляду від 07.10.2022, складеного старшим слідчим в ОВС слідчого відділу УСБУ у Волинській області Максимчуком Тарасом за наслідками проведеного огляду веб - ресурсу Інтернет мережі - офіційної сторінки Волноваської районної ради, зокрема розділу про структуру вказаного органу місцевого самоврядування, згідно якого станом на 29.12.2018, встановлено що обвинувачена Романюк Наталія Сергіївна обіймала посаду головного спеціаліста з питань управління комунальною власністю. Відтак, протоколом слідчої дії зафіксовано відомості про те, що на момент початку військового вторгнення та окупації м. Волноваха Донецької області, обвинувачена обіймала посаду в органі місцевого самоврядування, з огляду на вік мала достатній життєвий досвід та професійний рівень, щоб усвідомлювати суспільну небезпеку своїх дій. До вказаного протоколу огляду наявні додатки: «скріншот» з веб - ресурсу Волноваської районної ради зі штатною структурою та диск DVD-R на який записано системну папку із вмістом посилання із збереженою публікацією;
 - протоколом огляду від 12.01.2023, складеного старшим слідчим в ОВС слідчого відділу УСБУ у Волинській області Максимчуком Тарасом за наслідками проведеного огляду особистої електронної сторінки (аканту) у соціально орієнтованій мережі Інтернет - ресурсу «ВКонтакте», котра зареєстрована та належить обвинуваченій Наталії Романюк (дівоче прізвище Федченко), яким встановлено відомості, опубліковані обвинуваченою щодо себе і зокрема: ім'я та прізвище - Наталія Романюк (Федченко); дата народження - 1 червня; освіта: ДонНУЕТ ім. Туган-Барановського (мова оригіналу) та інше. В ході огляду також зафіксовані фотозображення обвинуваченої. До вказаного протоколу огляду наявний додаток - диск DVD-R на який записано системну папку із вмістом посилання із збереженою публікацією;
 - протоколом огляду від 12.01.2023, складеного старшим слідчим в ОВС слідчого відділу УСБУ у Волинській області Максимчуком Тарасом за наслідками проведеного огляду особистої електронної сторінки (аканту) у соціально орієнтованій мережі Інтернет - ресурсу «Facebook», котра зареєстрована та належить обвинуваченій Наталії Романюк (дівоче прізвище Федченко), яким встановлено відомості, опубліковані обвинуваченою щодо себе і зокрема: ім'я та прізвище - Наталія Федченко; місце роботи: Волноваська районна рада; місце проживання: Волноваха; місце навчання: Донецький національний університет економіки та торгівлі; перебування у шлюбі з 21.02.2009. В ході огляду також зафіксовані фотозображення обвинуваченої, ідентичне зображенням, які виявлені іншими протоколами оглядів, на які сторона обвинувачення вказувала вище. До вказаного протоколу огляду наявний додаток - диск DVD-R на який записано системну папку із вмістом посилання із збереженою публікацією;
 - інформаціями ГВ ЗНД УСБУ у Волинській області №54/5/500 від 19.08.2022, №9/1022 від 11.10.2022 щодо виконання доручень слідчого, згідно якої проведеними пошуковими і контрозвідувальними заходами встановлено, що обвинувачена Романюк Наталія переховується від органів розслідування та суду на тимчасово окупованій території, у зв'язку із її кримінальним переслідуванням за скоєння державної зради. Відомостей про примус зі сторони окупаційних військ чи окупаційної адміністрації держави-агресора з тим, що Романюк обійняла адміністративну посаду керівника одного із відділів в окупаційній адміністрації, не встановлено;
 - протоколом слідчої дії - пред'явлення особи для впізнання за фотознімками,

проведеної 25.08.2022 начальником 2 відділення слідчого відділу УСБУ у Волинській області Мудриком Віктором, за участі раніше допитаного у провадженні учасника кримінального провадження Бурнадзе Михайла, згідно якого останній упізнав серед осіб, пред'явлених на шести фотознімках, відому йому особу обвинуваченої Романюк Наталії, яка за його відомостями перейшла на бік ворога, обійнявши адміністративну посаду в окупаційному органі влади.

Колегія суддів вважає безпосередньо досліджені докази належними, допустимими, достовірними, і в сукупності достатніми для належної правової оцінки дій обвинуваченої та визнання її винуватості.

Неможливість проведення допиту обвинуваченої жодним чином не впливає на повноту судового розгляду і на переконання суду щодо доведеності «поза розумним сумнівом» винуватості обвинуваченої Романюк Н.С. у вчиненні інкримінованого їй кримінального правопорушення, оскільки сукупність безпосередньо досліджених в судовому засіданні доказів прямо і опосередковано свідчить про вчинення нею інкримінованого кримінального правопорушення.

Всі докази, досліджені безпосередньо судом, у своїй сукупності дають обґрунтовані підстави вважати, що Романюк Н.С. усвідомлювала характер своїх суспільно небезпечних дій і бажала настання суспільно небезпечних наслідків.

Вважаючи достатньо забезпеченими в ході судового розгляду процесуальні права сторони захисту та сторони обвинувачення на надання ними доказів на підтвердження та спростування висунутого обвинувачення, суд виходить із принципів реалізації права особи на справедливий суд, яке закріплено в ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, за яким винуватість особи у вчиненні злочину має бути доведена поза розумним сумнівом.

Суд також враховує, що дане кримінальне провадження розглядалось в порядку спеціального судового провадження, згідно вимог ст. 323 КПК України, за відсутності обвинуваченої (*in absentia*), що відповідає загальним засадам кримінального провадження, з урахуванням особливостей, встановлених законом.

Відповідно до вимог ст. 374 КПК України, суд переконався, що стороною обвинувачення, під час здійснення спеціального досудового розслідування та спеціального судового провадження (*in absentia*) були використані всі передбачені законом можливості для дотримання прав обвинуваченої. Також, суд пересвідчився, що існували процесуальні підстави для здійснення спеціального досудового розслідування та судового провадження, про що є відповідні рішення судів, в яких наведені належні мотиви і достатні обґрунтування.

Також, судом забезпечено публікацію повісток про виклик обвинуваченої в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження, а копії процесуальних документів, що підлягають врученню обвинуваченій були вручені їй захиснику. З урахуванням чого суд та сторона обвинувачення дотрималась усіх гарантій, встановлених КПК України для забезпечення правосуддя у межах розгляду даного кримінального провадження.

Так, відповідно до вимог закону, обвинувачена Романюк Н.С. про час та дату всіх судових засідань повідомлялася у передбачений законом спосіб, через опублікування викликів у газеті Кабінету Міністрів України «Урядовий кур'єр». Інтереси Романюк Н.С. захищав адвокат, як на досудовому слідстві так і в суді, що свідчить про те, що права обвинуваченої в ході досудового слідства, а також у судовому засіданні порушені не були.

Стороною обвинувачення використані всі передбачені законом можливості для дотримання прав обвинуваченої, зокрема, права на захист, на доступ до правосуддя, таємницю спілкування, невтручання у приватне життя.

Будь яких істотних порушень КПК України, під час досудового слідства, які б вплинули на кваліфікацію дій обвинуваченої та поставили б під сумнів зібрані по справі докази, судом не встановлено.

Наведеними та проаналізованими судом доказами у їх сукупності спростовуються твердження сторони захисту щодо недоведеності винуватості Романюк Н.С.. Доводи захисника про те, що докази є недопустимими, носять загальний характер та є необґрунтованими.

Зважаючи на положення, закріплені у ст. 17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини», судом враховується позиція Європейського суду з прав людини, відображені у п. 175 рішення від 21.04.2011 року у справі «Нечипорук і Йонкало проти України», відповідно до якої «термін «обґрунтована підозра» означає, що існують факти або інформація, які можуть переконати об'єктивного спостерігача в тому, що особа, про яку йдеться, могла вчинити правопорушення.

Отже, на підставі об'єктивно з'ясованих обставин, підтверджених доказами, дослідженими у процесі судового розгляду й оціненими судом за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин кримінального провадження, керуючись законом, вислухавши пояснення свідка, оцінивши вищезазначені дослідженні у судовому засіданні докази з точки зору належності, допустимості, достовірності, а їх сукупність - з точки зору достатності та взаємозв'язку, суд дійшов висновку, що події злочину, у вчиненні якого обвинувачується Романюк Н.С. мали місце, вина обвинуваченої Романюк Н.С. в інкримінованому кримінальному правопорушенні, знайшла своє повне підтвердження під час судового розгляду і кваліфікує її дії за ст.111 ч.2 КК України, за кваліфікуючою ознакою: дії, які виразились у державній зраді, тобто в умисному вчиненому громадянином України діяння на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України у формі переходу на бік ворога в період збройного конфлікту, наданні іноземній державі або її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчиненому в умовах воєнного стану.

Згідно ст. 65 КК України та роз'яснень, що містяться у п. 1 постанови Пленуму Верховного Суду України № 7 від 24 жовтня 2003 року «Про практику призначення судами кримінального покарання», призначаючи покарання, у кожному конкретному випадку суди зобов'язані враховувати ступінь тяжкості вчиненого злочину, дані про особу винного та обставини справи, що пом'якшують та обтяжують покарання. Особі, яка вчинила злочин, має бути призначене покарання, необхідне й достатнє для її виправлення та попередження нових злочинів.

У пункті 3 зазначеної постанови Пленуму ВСУ вказано, що визначаючи ступінь тяжкості вчиненого злочину, суди повинні виходити з класифікації злочинів (ст. 12 КК України), а також із особливостей конкретного злочину й обставин його вчинення (форма вини, мотив, спосіб, стадія вчинення, кількість епізодів злочинної діяльності, роль кожного зі співучасників, якщо злочин вчинено групою осіб, характер і ступінь тяжкості наслідків, що настали, тощо). Досліджуючи дані про особу підсудного, суд повинен з'ясувати його вік, стан здоров'я, поведінку до вчинення злочину як у побуті, так і за місцем роботи чи навчання, його минуле (зокрема, наявність не знятих чи не погашених судимостей, адміністративних стягнень), склад сім'ї, його матеріальний стан, тощо.

При призначенні Романюк Н.С. певного виду та конкретної міри покарання в межах, встановлених у санкції ст.111 ч.2 КК України Особливої частини КК України, відповідно до положень Загальної частини цього Кодексу, суд враховує характер і ступінь суспільної небезпеки, ступінь тяжкості вчиненого злочину, який відповідно до ст. 12 КК України віднесено до особливо тяжкого, обставини його вчинення, дані про особу обвинуваченої та спричинені наслідки.

Обставин, що пом'якшують покарання обвинуваченій Романюк Н.С., відповідно до ст. 66 КК України, судом не встановлено.

Сторона обвинувачення посилялася у обвинувальному акті на наявність обставини, яка обтяжує покарання, згідно ст. 67 КК України, а саме вчинення злочину з використанням

умов воєнного стану, однак в пред'явленому обвинуваченні, що безпосередньо ставиться Романюк Н.С. у вину відсутнє посилання на вчинення злочину з використанням воєнного стану, тому колегія суддів не приймає вказану обставину до уваги, як обтяжуючу.

Призначаючи обвинуваченій Романюк Н.С. покарання слід ураховувати, що покарання, як захід державного реагування на осіб, які вчинили кримінальне правопорушення, є головною і найбільш поширеною формою реалізації кримінальної відповідальності, роль і значення якого багато в чому залежать від обґрунтованості його призначення і реалізації. Застосування покарання є одним із завершальних етапів кримінальної відповідальності, на якому суд вирішує питання, визначені ч. 1 ст. 368 КПК України, та яке виступає правовим критерієм, показником негативної оцінки як самого правопорушення, так і особи, котра його вчинила. Покарання завжди має особистий, індивідуалізований характер, а його призначення і виконання можливе тільки щодо особи, визнаної винуватою у вчиненні кримінального правопорушення.

Згідно з правовими орієнтирами, визначеними у ст. ст. 50, 65 КК України метою покарання є як кара, так і виправлення засуджених та запобігання вчинення нових кримінальних правопорушень, іншими особами у тому числі.

Досягнення вказаної мети є однією з форм реалізації, визначених у ч.1 ст.1 КК України завдань закону про кримінальну відповідальність, - правового забезпечення охорони від злочинних посягань прав і свобод людини і громадянина, власності та інших охоронюваних законом цінностей, а також запобігання злочинам.

Призначене покарання має відповідати характеру протиправного діяння, його небезпечності, даним, що всебічно характеризують особу винного й відображають його пост кримінальну поведінку як прояв ставлення до скоєного. Адже така співмірність є критерієм справедливості кримінальної відповідальності.

Згідно з практикою Європейського суду з прав людини, суд своїм рішенням повинен забезпечити не тільки права обвинуваченого, а й високі стандарти охорони загальносуспільних прав та інтересів. Забезпечення таких стандартів, як підкреслює Європейський суд з прав людини, вимагає від суду більшої суворості в оцінці порушень цінностей суспільства.

Враховуючи підвищену суспільну небезпечність вчиненого обвинуваченою злочину проти основ національної безпеки України в умовах воєнного стану, яка посягає на захист життєво важливих інтересів громадян, суспільства та держави, на її суверенітет, територіальну цілісність, недоторканість та обороноздатність, а також на суспільні відносини, які забезпечують саме існування України як суверенної, незалежної, демократичної і правової держави та дані про особу винної, відсутність обставин, що пом'якшують покарання, натомість існування обставин, що обтяжують покарання і те, що покарання є формою реалізації кримінальної відповідальності, а також роль кари як мети покарання, колегія суддів дійшла висновку, що конкретні обставини кримінального провадження та наведені вище дані про особу обвинуваченої, її ставлення до скоєного нею дають підстави застосувати до Романюк Н.С. покарання у вигляді 15 років позбавлення волі, що відповідає меті покарання за ст. 50, 65 КК України.

На підставі викладеного та керуючись ст. ст. 72, 100, 349, 367-368, 370-371, 373-376, 395, 532, 615 КПК України, суд -

У Х В А Л И В :

Романюк Наталію Сергіївну визнати винною у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ст. 111 ч.2 КК України та призначити їй покарання у вигляді позбавлення волі строком на 15 (п'ятнадцять) років, з конфіскацією всього майна, що належить їй на праві приватної власності.

Запобіжний захід Романюк Н.С. залишити попередній – тримання під вартою.

Строк відбуття покарання обвинуваченій Романюк Н.С., рахувати з моменту приведення вироку до виконання, тобто з моменту фактичного її затримання.

Вирок може бути оскаржений до Волинського апеляційного суду через Луцький міськрайонний суд Волинської області, протягом тридцяти днів з дня його проголошення.

Вирок, набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після прийняття рішення судом апеляційної інстанції.

Відповідно до ч. 15 ст. 615 КПК України колегія суддів обмежилася проголошенням резолютивної частини вироку з врученням учасникам судового провадження повного тексту вироку в день його проголошення.

ГОЛОВУЮЧИЙ:

СУДДІ:

/підпис/

/підпис/

